

כתבת העולם הזה חודרת ל"אילת האחר עיר החשיני

המארכת עשרות נערות שברחו מצפון הארץ, מתלאביב, ומהערים הגדולות, מרוויחות את לחמן באילת, בתור מארחות בבארים קטנים. המבקרים בבארים הללו (החבית, הכקוק, צלסיוס 51), הם מלחים או תיירים בודדים הסוקרים את אילת.

הכנות לעישון

כשהמסובים שרועים מסביב מתחיל פולחן הכנת הסיגריות. החשיני המצוי בתוך קופסה קטנה מועבר לסיגריות דובק פילטר, לאחר שעורבב בסבק שלה. מימין שרועה מלטה, ביטניקית יפהפיה שבאה לאילת מלונדון.

עישון החשיני, למשל, הוא הפך כיום ל"אופנה חברתית באילת. מעשנים אותו לא רק הטיפוסים שבשולי החברה והביטניקים שעל החוף. החשיני הפך למנה שיגרתית במסיבות הקלפים של תושבי אילת. בין לבית כוסית קוניאק אחת לשניה, אין רואים כל רע בכמה נשיפות של סיגריות ממולאות

האחרת. אילת האחרת, שמעטים הם המכרי רים אותה. זוהי אילת של חשיני של נשים עובדות, של ילדים בני בלי שם ואמהות חופשיות. זוהי אילת שאני הכרתי. פעם יצא לאילת שם של עיר-מקלט. שלחו לשם עבריינים כדי להחזירם, בהשפעת הי-חום והבדירות, למוטב. נהרו לשם מוכי

מאת שולה תבור

בחשיני, אפילו לא מנסים להסתיר זאת. אין בודקים בציציות של האורח הזר, ומכבדים אף אתו במנה של סם, שבצפון עדיין מעשנים אותו בהסתור ובסודי סודות.

גורל, חלכאים ונדכאים למיניהם, שרצו לפתוח דף חדש בחייהם. היום זו עיר ככל הערים, שהרכב אוכלוסייתה אינו שונה מי-ערים חדשות אחרות. אלא שאוכלוסייה זו סיגלה לעצמה את מיינהגיהם ואורח-חיהם של יוצאי-הדופן והביטניקים שנקבצו בי-חופיה.

חול אילת מלא ביטניקיות השרועות בעצלות על החול החם עם מכנסי ג'ינס וחולצות מגושמות. פאולה האיטלקיה, הנראית בתמונה, מוכנה להצטלם רק תמורת לירה. זוהי הדרך בה היא מרוויחה את לחמה.

חמורת לירה

ישנה אילת של משרדהתיירות. זוהי אילת יפה, מוקפת הרים, מאוכלסת בי-יפהפיות בלונדיות, המבטיחות בילוי נאה לכל טייל ותייר.

אצבע מגורדת

א ירת האחרת מתחילה בלילה, על חוף הים, באוהלים קטנטנים, דחוסים גופות ועשן. הגעתי לשם בתחילת הערב, עם שני מלחים. אורחי האוהלים הכינו לי הכנסת אורחים יפה, אך רמזו לי שאני מוכרחה להצטייד בחשיני. הסכמו לקנות חשיני. הוכנסנו לאוהל. ברגע הראשון לא יכולנו להבחין במאום מלבד בחושך. לאחר כמה דקות ראיתי נר קטן, מישטח חלק, גדול יחסית, ופיסת בד המכסה על מישטח שני, או חדר שני, כפי שהיא נקרא עליידי דייריו. הבחנתי באבזור דמוי-שולחן שסביבו השררעו שלושה גברים. המארח שאל: כמה? תיארונו לו, בשפה של טירונים, את כמות החשיני שאנחנו רוצים. הוא ענה בקיצור: עשר לירות. הסכמנו. ואז הוא הקים אותנו, חפר מתחת תנו, פתח איזה חריץ מסתורי באחד מקרי פולי השמיכות, והוציא משם קופסת פח. הוא פתח את הקופסה והציג אותה לעינינו. סוף סוף זכיתי לראות מה זה חשיני. קשה לאמר שהמראה היה מיוחד. היתה לו צורה של אצבע מגודלת, בצבע של סוליית נעליים. הטעם שלו היה מלהיב עוד פחות.

מבט מעורפל

ה מארח פורר חמיכה, הכניס אותה לי לסיגריות דובק פילטר, ועד שהוא הספיק לסיים את מלאכת הקודש של הכנת הסיגריות החשיני, התמלא האוהל נשים וגברים. הם הטילו את עצמם על הרצפה ללא הגה,

איפה אבא?

אילת מלאה נשים שנעזבו עליידי בעליי-הן, ובעלים שנעזבו עליידי נשותיהם. בכל בית אפשר למצוא נשים או גברים בודדים, המספלים לבד בילדים.

העגונה

אילת מהווה מקלט לטיפוסים טראגים שאיבדו בני-זוג, איבדו עבודה, או איבדו את העניין בחיים הרגילים. העגונות המגיעות לאילת עובדות לעתים בעבודות גברים.